

Temat: Panny z Wilka Iwaszkiewicza

- **Geneza** - zostały napisane w Syrakuzach na Sycylii, udzielał korepetycji w dworze w Byszewicach
- Interesował się kulturą europejską i jej źródłami (mitologią również)
- Narracja personalna - całość nabiera kształt wspomnień lub pamiętnika

Czas i miejsce akcji:

- Rok 1929 (Wiktor wyjechał na wojnie w 1914 roku, a od zdarzenia minęło 15 lat)
- Miejsce: Wilko, Stokroć (ośrodek dla niewidomych dzieci, które Wiktor administruje), Rożki (majątek wujostwa Wiktora)
- Miejsca są przedstawione realistycznie, choć opisy wyróżniają się sensualizmem i wzbudzają odczucia różnych zmysłów
- Stokroć wzorowana była nad podwarszawskim lasku, prowadzony przez siostry franciszkanki
- Wilko ja oddzielny mikrokosmos wydarzeń, jest czymś własnym

Bohaterowie:

1. Wiktor Ruben - ma 40 lat, udzielał korepetycji, legenda Wilka, służył w wojsku w trakcie pierwszej wojny światowej, jest to bardzo ważne doświadczenie w jego życiu, przygasał z tego powodu, wyjechał po śmierci przyjaciela Jurka
2. Dziewczęta - Julcia Krawecka, Jola Rudnicka, Kazia, Zosia, Tunia, nie żyjąca Fela. Mama również mieszka w Wilku
3. Edward Krawecki - mąż Julci, główny beneficjent majątku Wilko

Narracja:

- Personalna, czyli z punktu widzenia postaci należącej do świata przedstawionego. Narrator nie ocenia postaci, a jedynie ukazuje świat zewnętrzny bohatera i świat zewnętrzny. W tym rodzaju narracji narrator może przemycać swoje sądy, jednakże nie jest to dostrzegalne w Pannach z Wilka
- Mowa pozornie zależna - przytoczenie słów bohatera w kształcie wypowiedzi należącej do narracji, a nie w formie cytatu

Problematyka:

1. **Pojęcie czasu** - minęło 15 lat. Wyraźne szczegółowe wspomnienia powracają do Wiktora i same mu się pokazują. Wiktor zastanawia się czy czas uda mu się przywrócić, ale jest to niewykonalne. Pozostał w nim ból wojny i obrazy traumatyczne, które odcisnęły bolesne piętno na bohaterze.
 2. **Śmierć** - Feli lub jego przyjaciela Jurka. Śmierć jest nagła i niespodziewana
 3. **Pamięć** - Wiktor zapamiętał dawne sceny w sposób zmysłowy, a nie jedynie jako obrazy, pamiętał o pannach w czasie wojny, wciąż konfrontuje przeszłość z terażniejszością
- Konfrontacja mitu z rzeczywistością - przyjazd Wiktora do Wilka przywrócił go do terażniejszości, wszystko przestało być niedopowiedzeniem i stało się czymś realnym. Okazuje się, że pamięć ludzka upiększa i, że rzeczywistość nie jest tak idealna.

Wpływ Marcela Prousta - "W poszukiwaniu straconego czasu" - i nawiązuje i polemizuje. Jest to powieść strumienia świadomości (zapis umysłowego przeżywania człowieka, myśli i skojarzeń). Wpływ kształtowania Bergsona i Freuda. Obraz wewnętrznego przeżywania czasu. Iwaszkiewicz mówi, że terażniejszość jest jedynym sensem. Proust uważa, że można odnaleźć czas przez sztukę, że nie jest stracony, ale Iwaszkiewicz mówi, że czasu tego nie da się odnaleźć. Akcja jest zredukowana do przemyśleń, wrażeń i konfrontacji z poszczególnymi osobami.

Sensualizm i zmysłowość:

- Sensualizm opisów rzeczywistości, obrazów, lasu, wrażeń, dom - wchodzi do domu i czuje jego zapach, że jest coś niezwykłego w tym zapachu (jak u Schulza)
- Synestezja - środek stylistyczny polegający na odwołaniu się do różnych zmysłów, często obecny w impresjonizmie
- Sensualizm opisów doznań erotycznych Wiktora
- Zmysłowe postrzeganie kobiet, często wyrażone w postaciach skojarzeń ze świata przyrody
- Psychizacja krajobrazu, przyroda wpływa na nastrój Wiktora

Granica z zewnątrz, postać Wiktora z wewnątrz. Spokój i harmonia są charakterystyczne dla Iwaszkiewicza, wpływy parnasizmu i stoicyzmu.